

РЕШЕНИЕ

№ 23117

гр. София, 12.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 24.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **9554** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. с чл. 84 ал. 3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/. Образувано е по жалба от О. П. Н., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Н., с адрес [населено място], ж.к С., [жилищен адрес] чрез нейната майка и законен представител О. П. Л., срещу Решение № 9268/ 05.08.2024 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата са развити доводи за неправилност и необоснованост на решението на административния орган, като се твърди, че административният акт не отговаря на материалния закон и съдопроизводствените норми. Жалбоподателят сочи, че административният орган не е спазил изискванията на чл. 35 и 36 от АПК и че при постановяване на решението не са взети предвид фактите, довели до напускането родителите на О. Н. на страната Н.. Твърди, че завръщането на жалбоподателката в щата Б., Н., не съответства на нейния най-добър интерес поради опасност за нейната телесната неприкосновеност и наличие на риск да не ѝ бъде осигурено качествено образование. Соочи, че решаващият орган не е взел предвид доклада на отдел „Закрила на детето“, както и последващата молба за закрила, подадена в България от бащата на детето, К. О. П..

Ответникът, чрез процесуалния си представител, в съдебното заседание изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, като счита, че при издаване на оспореното решение са спазени изискванията за законосъобразност и съответствие

с материалния и процесуалния закон. Сочи, че жалбоподателката не отговаря на изискванията на чл. 8 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и чл. 9 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. Твърди, че при постановяване на решението са взети предвид най-добрия интерес на детето, доклада на социалния работник и отказите по за предоставяне на международна закрила на майката, бащата и сестрата на жалбоподателката. Моли съда да отхвърли жалбата.

Административен-съд С.-град, Първо отделение, 21-ви състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 22.03.2024 г. О. Н. чрез своята майка и законен представител О. Л. е подала молба за предоставяне на международна закрила с вх. № УП 20439/ 22.03.2024 г. по описа на РПЦ – С. до председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС.

Във връзка с подадената молба е бил съставен Регистрационен лист, съдържащ данни на жалбоподателката /л. 54/.

На 29.03.2024 г. е проведено интервю с О. П. Л., в качеството ѝ на майка и законен представител на малолетната О. П. Н., за което е съставен протокол /л.43/. Пред интервюиращия орган жалбоподателката е заявила, че няма нововъзникнали обстоятелства спрямо предходното производство, приключило с решение №2806/ 16.03.2024 . на ВАС по адм. дело № 10643/ 2022 г., с което е потвърден отказът на Председателя на Държавна агенция за бежанците, предвид които да смята, че завръщането на дъщеря ѝ в Н. би представлявало опасност за нея. Сочи, че няма роднини или семейство в Н., семейството ѝ е в ЕС. В интервюто от 29.03.2024г. жалбоподателката чрез законния си представител е заявил, че няма нищо нова в историята на детето и на майката, което да е различно от изложеното в предходното производство.

В този смисъл в оспорваното решение е взето предвид и интервюто на 10.02.2020 в предходното производство, приключило с решение №806/17.03.2021г. на Председателя на ДАБ, потвърдено с решение №3441/20.05.2022г. на АССГ, потвърдено с Решение №2806/ 16.03.2024г . на ВАС по адм. дело № 10643/ 2022г. В интервюто от 10.02.2020г. с О. Л., като майка и законен представител на жалбоподателката О. Н., тя твърди, че е родена в У., щат Е., в Н., но винаги живяла в [населено място], щат Б.. Твърди, че групировката Б. Х. е бомбардирала мюсюлмани и християни в К. на 23.09.2018 г. При бягството майката на жалбоподателката губи нероденото си дете, а баща ѝ загива. Семейството на жалбоподателката – нейните майка, баща и сестра, са спасени от свещеник, който им казва, че Б. вече не е безопасен за тях и им купува билети за България. Сочи, че не е имала проблеми заради принадлежността ѝ към даден етнос, религия, и спрямо нея не е оказвано насилие преди нападението на К.. Семейството пристига легално в С. и на 25.11.2019 г. жалбоподателката, О. П. Н., е родена в С..

За преценката на основателността на подадената молба за международна закрила, е изготвена справка на дирекция „Международна дейност“ в ДАБ при МС /л. 147 и сл. от делото/ за изясняване на актуалната обществено-политическа обстановка в Н. към месец септември 2024 г. В същата е посочено, че ситуацията със сигурността в много части на страната остава предизвикателна поради активността на ислямистките

групировки „Б. Х.“ и „Ислямска държава – Западноафриканска провинция“ (ISWAP) на североизток, конфликти между пастири и уседнали фермери в северозападните и северните централни геополитически зони, сепаратистското движение за независима Б. в югоизточната част и престъпни групи в делтата на Н.. Също така справката сочи, че Н. предоставя ограничени икономически възможности за повечето от своите граждани, упражняването на техните гражданските свободи е възпрепятствано, а жените са изправени пред сериозна дискриминация.

Във връзка с подадената молба за международна закрила е изготвен доклад на Отдел „Закрила на детето“ с Рег. № УП20181/ 08.05.2024 г.. В доклада се сочи, че жалбоподателката е в добро здравословно състояние, облечена според възрастта и сезона и в България живее в добри жилищни условия.

С Решение № 9268/ 05.09.2024 г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС на О. Н. отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С решението, предмет на съдебната проверка за законосъобразност, издадено на основание чл. 75, ал. 1 т.2 и т.4, молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена. След анализ на заявените в жалбата обстоятелства, сочени като основания за предоставяне на международна закрила в настоящото производство, е прието от административния орган, че не са налице нови обстоятелства, различни от изложените в предходното производство, в което е постановено, че не е налице опасност за живота или свободата на малолетната в страната ѝ по произход.

По отношение на условията за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ административният орган преценява, че не е налице „преследване“ в смисъла на чл. 8, ал. 4 ЗУБ, тоест нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повтаряемост. Органът преценява, че жалбоподателката не е посочила обстоятелства в този смисъл, релевантни за предоставянето на бежански статут, нито обстоятелства, които да сочат за вероятност от преследване в случай на завръщане в страната по произход.

По отношение на условията за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т.1 и т.2 от ЗУБ е посочено от органа, че в молбата за закрила липсват твърдения за реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание, екзекуция, изтезание, нечовешко или унизително отнасяне или наказание. Органът сочи, че молителката и семейството ѝ не са напуснали страната по произход поради посочените в чл. 9, ал. 1, т.1 и 2 основания и за молителката не съществува бъдещ риск от такива при евентуалното ѝ връщане в Н..

Разгледана е хипотезата за прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, като административният орган е анализирал детайлно справката на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС и не е установил наличието на разширенията, дадени в тълкувателно решение от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/1983 ЕО. Органът сочи, че макар да са налице спорадични актове на насилие в някои области в Н., не е налице въоръжен конфликт, достигащ до степен на безогледно насилие по смисъла, заложен в

международното право и правото на Европейския съюз. В решението си изтъква, че жалбоподателката и семейството ѝ са от [населено място], щат Е., който се контролира от официалните власти, и в който обстановката е относително спокойна. Също така сочи, че жалбоподателката и семейството ѝ са напуснали Н. по собствено усмотрение, въпреки че е можело да останат на територията на родината си, без това да доведе до риск за живота им.

При преценката си органът е взел предвид прилагането на принципа за най-добрия интерес на детето съгласно чл. 6а от ЗУБ, като е отразил доклада на социалния работник, съгласно който основните права на малолетната чужденка не са нарушени и не съществуват преки и непосредствени рискове за нейното физическо, психическо, нравствено, социално и интелектуално развитие.

Също така органът при произнасянето е съобразил принципите за зачитане на правото на семеен живот и запазване на целостта на семейството, като е взел предвид отказите за предоставяне на международна закрила на останалите членове на семейството на жалбоподателката.

С оглед на всичко изложено СЪДЪТ намира следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 48, ал. 1 ЗУБ. Спазени са административнопроизводствените правила и разпоредбите на материалния закон.

Решението е постановено след като административният орган е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая, като изведените правни изводи за липса на основанията по чл. 8, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя са обосновани, правилни и съответстват на събраните в хода на административното производство доказателства. Административният орган е анализирал детайлно справката на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ относно Н., с отчитане както на активността на групировките „Б. Х.“ и „Ислямска държава Западноафриканска провинция“ в някои части на Н., така и при отчитане на сравнително спокойната обстановка в щата Е., откъдето е майката на жалбоподателката.

В жалбата се сочи, че органът не е взел предвид причините на семейството за напускане на Н., а именно инцидента, причинен от „Б. Х.“, при който майката на жалбоподателката губи нероденото си дете, а баща ѝ загива. Действително в справката на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС е посочено, че групировката „Б. Х.“ контролира по-голямата част от щата Б., който се намира в североизточната част на Н., административният орган правилно сочи, че в щата Е., от който са жалбоподателката и семейството ѝ, няма данни за засилена терористична активност. Видно от интервюто на жалбоподателката в предходното производство за предоставяне на международна закрила /л.97/, нападението през 2018 г., след което тя и семейството ѝ решават да напуснат Н., е било първото нападение за региона. Семейството решава да послуша съвета на непознат свещеник и да напусне Н., вместо да замине за южните части на страната, където е родена майката на жалбоподателката,

и в които нападенията имат спорадичен характер и е установен контрол от официалните власти.

Отказът за предоставяне на статут на бежанец е основан на съдържащите се в мотивите на решението констатации относно липсата на данни за осъществено преследване по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Преценена е възможността за предоставяне на хуманитарен статут и за прилагане на чл. 9 от ЗУБ. В резултат на задълбочен анализ на събраните доказателства е формиран обоснован извод за отсъствие на установените в ЗУБ материалноправни предпоставки. Обжалваният административен акт е издаден в съответствие с материалния закон.

Материалноправните предпоставки за предоставяне статут на бежанец са установени в нормата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Нормата изисква наличие на основателни опасения от преследване на чужденеца в държавата му по произход, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, като по тези причини същият не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. За предоставянето на статут е без значение обстоятелството дали чужденецът принадлежи към тези раса, религия, националност, социална група, или изразява политическо мнение, които са в основата на преследването. Според дефиницията, дадена с нормата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Също така недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че държавата или партии или организации, контролиращи значителна част от нейната територия, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследването. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие, включително сексуално насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца. Посочените мотиви по време на проведеното от ДАБ интервю настоящият състав намира, че не са от кръга на обстоятелствата по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, поради което не е налице основание за предоставяне на хуманитарен статут. Няма данни, за да бъде направен изводът, че кандидатката за международна закрила ще бъде преследвана поради нейната раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждения. Макар че през 2018 г. семейството на жалбоподателката напуска Н. поради нападение от страна на терористична групировка над техния роден град, К., семейството не е потърсило безопасност в районите на Н., в които няма насилие, а

направо е заминало за България.

Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че семейството на жалбоподателката е напуснало Н. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, не са направени.

В решението са разгледани и обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т.3 от ЗУБ – тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Наличието на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт е формулирано като тежко посегателство и условие за предоставяне на субсидиарна закрила и в член 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година, относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Съгласно Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския Съюз по дело С-465/07, член 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО, във връзка с член 2, буква "д" от същата Директива, трябва да се тълкува в смисъл, че: съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи. Съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна, или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Административният орган е взел предвид данните от справката за Н., в която е посочено, че групировката „Б. Х.“ контролира щата Б., северната част на А. и източния щат Й., но не и южните части на Н. /л. 148/. Няма данни, видно от справката за настоящата обществено-икономическа обстановка, че връщането в Е.,

откъдето е майката на молителката, би значело, че молителката със самия факт на присъствието си там, се излага на реална опасност в смисъла на разширителното тълкуване на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

В оспореното решение също така е взет предвид чл. 6а от ЗУБ, съгласно който при прилагането на закона първостепенно значение има висшия интерес на детето, преценката за който се извършва в съответствие с разпоредбите на Закона за закрила на детето. Безспорно при преценката си административният орган следва да вземе предвид най-добрия интерес на детето, но следва изрично да бъде отбелязано, че най-добрият интерес на детето обаче не е въведен от законодателя като задължителна предпоставка за предоставяне на хуманитарен статут в чл. 9 ЗУБ, нито е определен като условие за предоставяне на субсидиарна закрила в Директива 2011/95/ЕС, предвид което не представлява самостоятелно и достатъчно основание за предоставяне на международна закрила. Най-добрият интерес на детето не може да замени отсъствието на материалноправните предпоставки за предоставяне на такъв вид закрила /Решение № 5367 от 22.05.2023 г. по адм. д. № 42 / 2023 г. на Върховен административен съд/.

Административният орган правилно е съобразил принципите за зачитане на правото на семеен живот и запазване на целостта на семейството и е взел предвид отказите за предоставяне на международна закрила на останалите членове на семейството на жалбоподателката.

Предвид изложеното, с оспореното решение административният орган правилно е приел, че не са налице предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут и статут на бежанец на жалбоподателката. Не са налице основания за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изложеното, Административен съд – София-град, Първо отделение, 21-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от 06.08.2024 г. на О. П. Н., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Н., срещу Решение № 9268/ 05.08.2024 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на съобщението.

СЪДИЯ: